

SEED & BREAD

FOR THE SOWER

JES.55:10

FOR THE EATER

korte Bijbelse boodschappen van

THE WORD OF TRUTH MINISTRY

Otis Q. Sellers, Bijbelleraar

Vertaling © Stichting Lachai Roï, Lelystad, Nederland

Nr. 93

Over 'wederom geboren'

De uitdrukking 'wedergeboren' is plotseling heel populair geworden. Dit is voor een belangrijk deel te danken aan de uitspraak van de huidige president van de Verenigde Staten dat hij een 'wedergeboren christen' is. Zijn gebruik van deze beschrijvende titel lijkt te betekenen dat hij een christen is die door zijn toewijding aan Jezus Christus een duidelijke verandering in zijn denken en manier van leven heeft ondergaan. Dat is goed en ik juich dat toe. Ondanks de populariteit van deze term, zou ik, neem me niet kwalijk dat ik dat zo zeg, geen minuut van mijn bijna zestig jaar christelijk leven en ervaring daarmee in verband willen brengen. Ik zou het gemakkelijk kunnen overnemen, zoals zoveel mensen hebben gedaan en het op mijzelf toepassen, net zo goed als ieder ander, om uitdrukking te geven aan een hogere kwaliteit van christelijk leven en toewijding dan dat van de gemiddelde kerkganger 'op wiertjes.' Maar als ik dat zou doen, zou ik de bestudering van deze term helemaal moeten laten schieten, want ik weet dat Bijbels onderzoek het zou laten opgaan in de sfeer van betekenisloze, ritualistische terminologie.

Paulus maant ons in II Timotheüs 1:13 'Neem tot voorbeeld de gezonde woorden,' of, zoals het nauwkeuriger vertaald zou luiden 'een patroon hebbend van gezonde woorden.' Ik ben ervan overtuigd, na zorgvuldige studie, dat het woord 'wedergeboren' geen gezond woord is, dat het geen juiste weergave is van het oorspronkelijke Grieks en aangezien er geen echte basis voor bestaat in de Schrift, kan iedereen van dit woord gebruik maken en er de betekenis aan hechten die hem goedddunkt.

Nadat ze een van mijn radioboodschappen over het belang van het geloven in de Here Jezus Christus had gehoord, schreef een mevrouw mij: 'Ik geloof in de Here Jezus, maar ik zou graag wedergeboren willen

worden.'

Ik wilde deze mevrouw natuurlijk heel graag helpen, maar het is duidelijk dat iemand haar op de gedachte had gebracht dat er één of andere ervaring is die in haar een nieuwe persoonlijkheid zou bewerken waar ze heel gelukkig en tevreden mee zou zijn. Over een dergelijke ervaring wordt niet in de Bijbel gesproken, ondanks dat er duizenden zijn die beweren zo'n ervaring te hebben gehad. Ik vraag me echter af wat het voor hen zou betekenen als zij ooit echt bezig gaan met het Woord en in hun eigen leven gaan ervaren dat 'verdrukking of vervolging komt om der wille van het woord.' Zijn zij dan nog bereid om de moeilijkheden te aanvaarden die betrokkenheid met de waarheid veroorzaken?

Op grond van zorgvuldig onderzoek ben ik ervan overtuigd dat het woord 'wedergeboren' door de vertalers is gebruikt om steun te zoeken voor de grove en heidense misvorming van de waarheid die het 'bad der wedergeboorte' wordt genoemd. De Here Jezus heeft aan Nicodemus, een Farizeeër, één van de leiders der Joden, verklaard, volgens de NBG-vertaling: 'Voorwaar, voorwaar, Ik zeg u, tenzij iemand wederom geboren wordt, kan hij het Koninkrijk Gods niet zien' (Joh. 3:3).

Het is buitengewoon vreemd dat zoveel mensen dit vers citeren en beweren 'wederom geboren' te zijn en dat zij toch 'het Koninkrijk Gods niet zien.' Zij weten niet waarover het gaat en ze begrijpen niet wat het betekent. De kritiek van veel Joden tegenwoordig is volkomen gerechtvaardigd als zij de christenen beschuldigen dat zij de Oudtestamentische voorstelling van het koninkrijk Gods hebben overgenomen en hebben misvormd tot het idee van 'de kerk in de hemel.' Het doel waarom iemand wedergeboren moet worden, wordt in het leven van de meeste belijdende christenen nooit bereikt. Als je ze de waarheid vertelt over het koninkrijk van God, zeggen ze: 'dat zie ik niet zo,' of, zoals een ander eens zei: 'dat laat me koud.'

De precieze woorden van het Grieks voor 'wedergeboren worden' is *genethe anothēn*. Aangezien president Carter het Nieuwe Testament in het Grieks leest, moet hij in staat worden geacht ogenblikkelijk op te merken dat dit betekent: 'van boven voortgebracht' en niet 'wedergeboren.' Het grondwoord is *gennaō* en het is niet ver bezijden de waarheid als we dat met 'geboren' vertalen, als we maar begrijpen dat 'geboren' een voltooid deelwoord is van 'baren' en dat dit 'voortbrengen' betekent. *Gennaō* betekent evenwel genereren, of voortbrengen en zo zou het ook eerlijk vertaald moeten worden.

Het woord *anothen* betekent niet 'wederom,' hoezeer we onze fantasie ook zouden gebruiken. Het betekent 'van boven' en ik vraag me af of dit woord ooit met 'wederom' vertaald zou zijn in dit vers als niet één of

andere vertaler had besloten dat hij het graag deze betekenis wilde geven. Hij was waarschijnlijk de geestelijke nakomeling van Humpty Dumpty en heeft diens woorden geparafraseerd: 'Als ik nadenk over een Grieks woord, betekent het precies wat ik wil dat het betekent – niets meer en niets minder.' Deze vertaler liet merken dat hij de werkelijke en exacte betekenis kende toen hij dit woord vertaalde met 'van boven' in het eenendertigste vers van ditzelfde hoofdstuk. Een dergelijke tegenstrijdige vertaling is niet te verdedigen en hoewel tegenwoordig niemand meer kan vertellen waarom dat is gebeurd, weten we dat de vertalers van de King James Version alle predikanten waren van de *Church of England* en volledig ondergeschikt waren aan die kerk en de koning die hen had aangesteld. Eén van de belangrijkste dogma's van deze denominatie was het 'bad der wedergeboorte.'

Deze leerstelling houdt in dat elk kind dat door natuurlijke geboorte tot het gevallen ras behoort dat begon bij Adam, en dat Adams zonde hem zou brengen in de kwellingen van de hel, tenzij het door wedergeboorte binnen het gezin van God gebracht zou worden. Door een eenvoudig ritueel van het sprenkelen van een paar druppeltjes water op het hoofdje van het kind, werd hij echter verlost van zijn schuld en in het gezin van God opgenomen, op voorwaarde natuurlijk dat dit ritueel werd begeleid door het uiten van enkele kabbalistische woorden.

Er bestaat een gegronde reden te veronderstellen dat deze vertalers dit zodanig hebben willen vertalen dat de geboorte waarover hier gesproken wordt uit de absoluut goddelijke sfeer gehaald zou worden en verlaagd zou worden tot iets wat een menselijk wezen, uiteraard met de juiste officiële erkenning, voor een ander mens kon doen. Zij wilden dat dit werk door een geestelijke gedaan kon worden voor een kind, waarmee de verlossing van dat kind gewaarborgd kon worden als het mocht overlijden. De macht die zij zich zo hadden toegeëigend, gaf de kerk en haar geestelijkheid een ongewettigde grip op de ouders, in het bijzonder op de moeder, aan wier Bijbelse analfabetisme de godsdienstige opvoeding van het gezin werd toevertrouwd. Aangezien er maar weinig plaatsen in de Schrift op deze manier verdraaid konden worden om deze opvatting te ondersteunen, legden ze beslag op dit gedeelte, want aan de uitdrukking 'uit water geboren' kon de betekenis gehangen worden van het ritueel dat zij voltrokken. Maar dat konden zij niet doen als *another* vertaald zou zijn met 'van boven' en daarom moest er hier een andere betekenis aan worden toegekend. Daarom werd het vertaald met 'wederom,' in volkomen tegenspraak met alle rede.

Het Griekse woord dat 'wederom' betekent, is *palin*. We komen dat 142 maal tegen in het Griekse Nieuwe Testament en het is consistent

vertaald met 'opnieuw' of 'wederom.' Dat is het woord dat de Heilige Geest Johannes zou hebben laten gebruiken als Hij de gedachte van 'wederom' of 'opnieuw' had willen uitdrukken. Maar Hij heeft niet *palin* gebruikt, maar *anóthen*, dat 'van boven' betekent en dat ook steeds zo vertaald is, met uitzondering van de twee maal dat het in dit gedeelte voorkomt.

Sommigen wijzen erop dat het woord *anóthen* met 'wederom' is vertaald in Galaten 4:9 (St.Vert.) waar, zo zeggen zij, de kennelijke betekenis 'wederom' is. Maar dat is een volstrekte misvatting. Het woord dat met 'wederom' is vertaald in Galaten 4:9 is *palin* en het woord *anóthen*, dat erop volgt, is onvertaald gelaten. De meeste vertalers n á de King James Version hebben dit voorbeeld gevolgd. Het feit dat *palin* en *anóthen* hier tezamen voorkomen, is een bewijs dat *anóthen* niet 'wederom' kan betekenen.

De samenstellers van lexicons hebben naarstig gezocht naar bewijzen dat aan *anóthen* de betekenis van 'wederom' gegeven kan worden, in de hoop daarmee de vertalers te rechtvaardigen, maar zij zijn daarin niet geslaagd. Moulton en Milligan citeren bepaalde voorbeelden in de papyri waarvan zij zwakjes opmerken: 'de betekenis 'wederom,' 'voor de tweede keer' lijkt het beste in de context te passen.' Een student die onbevooroordeeld is, zal zien dat de vertaling 'boven dit alles' de beste weergave is in de voorbeelden die zij geven. Met het oog op al deze bewijzen herhaal ik, dat ik geen minuut van mijn christelijk leven en ervaring met de woorden 'wederom geboren' in verband zou willen brengen. Ik beweer dat het geen gezonde uitdrukking is, dat het ingaat tegen elke precieze definiëring die ondersteund wordt door de Schrift en dat het daarom nutteloos is hier welke christelijke waarheid dan ook mee te definiëren.

Op grond van mijn vroegere ervaringen veronderstel ik dat deze studie weer de nodige brieven, waarin staat dat ik een verloren ziel ben, tot gevolg zal hebben en dat ik uitgesloten ben van het koninkrijk van God omdat ik nooit wedergeboren ben. Sommigen zullen me er zelfs van beschuldigen dat ik de zonde heb begaan waarvoor geen vergeving mogelijk is, omdat ik de geldigheid van deze uitdrukking in twijfel trek. Ik zal hierop al bij voorbaat een antwoord geven in de vorm van een persoonlijk getuigenis.

Het is nu negenenvijftig jaar geleden dat ik een relatie kreeg met God door te geloven in de Here Jezus Christus. Ik sta vast op de goddelijke uitspraak dat 'allen die Hem aangenomen hebben, de volmacht hebben gekregen om de kinderen van God te worden.' Ik geloof niet dat de daad van het aannemen van Hem bestaat uit het 'naar voren gaan,' 'het zondaarsgebed bidden,' of bewerkt te worden door een

nazorgmedewerker. Voor mij is het aannemen van Hem door God gedefinieerd als het 'geloven in Zijn naam' (Joh.1:12). Tegenwoordig weet ik dat God Zich negenenvijftig jaar geleden heeft verbonden met mijn leven. Ik begreep in die tijd nog niet wat Hij aan het doen was en dat kan ik zelfs nu nog niet volledig begrijpen, maar ik weet dat Hij Zich verbonden heeft met mijn leven opdat Hijzelf daarvan deel zou gaan uitmaken. Ik was een zondaar en Hij is de Redder van alle zondaren en Hij zocht zondaren om hun Redder te kunnen worden. Hij wilde dat ik gered werd. Als gevolg van Zijn inspanningen ben ik een gelovige in de Here Jezus Christus geworden, te beginnen met het geloof in het kleine beetje waarheid over Hem waarover ik toen beschikte, maar elke dag zoekend naar een toename van mijn geloof.

Ik weet dat vanaf de dag dat ik met Hem geïdentificeerd werd vreemde en wonderbaarlijke dingen begonnen te gebeuren in mijn leven. Mijn belangstelling, mijn motieven, mijn doelstellingen, mijn verlangens, mijn voorkeuren, mijn taal en gesprekken – ja bijna alles waaruit mijn leven bestond, begon zich in een nieuwe richting te begeven. Dat was zo omdat ik een nieuw leven had in Christus Jezus en ik leefde als een overtuigd gelovige in Hem. Ik geloof daarom volledig in de metamorfose die plaatsvindt in iemand als hij een relatie aangaat met de Here Jezus Christus. Ik geloof echter niet dat dit de 'nieuwe geboorte' moet worden genoemd, of dat het verstandig is om eraan te refereren als de 'wedergeboorte.'

Ik weet dat velen in de evangelische kringen mijn ervaringen zouden beschrijven als de 'wedergeboorte,' maar een dergelijke beschrijving wijs ik van de hand. Ik ben een kind van God door een persoonlijk geloof in de Here Jezus Christus. Omdat ik Hem heb aangenomen, heb ik de volmacht te zeggen: 'God is mijn Vader en ik ben Zijn kind.' Omdat ik een gelovige ben, heb ik van God de verzegeling met de Heilige Geest der belofte ontvangen, die het onderpand is van mijn erfenis tot de dag komt waarin God Zijn verworven bezitting verlost (Ef. 1:13,14). Ik geloof dat dit onderpand van Gods Geest het bezit is van allen die geloven. Ik zal er niet naar zoeken, of er voor bidden, omdat ik denk dat dit zou getuigen van een gebrek aan geloof in Zijn Woord. Ik geloof dat het aan mij gegeven is, niet om me op te juttten of om me opgewonden te maken, maar opdat ik de dingen zou kennen die God ons uit vrije wil gegeven heeft.